

ردپای تئودیسه لایبنتیسی در عبادات در مناسبت‌های اضطراری اثر جان دان

مهدی غیاثیان شهرباکی^۱

فاضل اسدی امجد^۲

چکیده

جان دان در کتاب *عبادات در مناسبت‌های اضطراری*، براساس تحلیلی که از رابطه بدن و روح در طول بیماری خود دارد، به این نتیجه می‌رسد که انسان قادر به مقاومت در برابر همه وسوسه‌های گناه نیست. در این پژوهش نشان داده می‌شود که در نتیجه این باور، دان با یک مشکل الهیاتی مواجه می‌شود که با نشان دادن این نکته که علی‌رغم نقص‌های فطرت انسان، خداوند هر وسیله‌ای را که برای رسیدن به رستگاری لازم است، در اختیار انسان‌ها قرار داده، سعی در حل آن دارد؛ بنابراین، استدلال می‌شود که دان در عبادات، یک تئودیسۀ لایبنتیسی را ایجاد می‌کند که براساس آن می‌توان ثابت کرد که علی‌رغم وجود مشکلات در خلقت، خداوند بهترین جهان ممکن را آفریده است. هدف این مطالعه ارائه خوانشی بسیار متفاوت از معتبرترین تفاسیر عبادات است که در آن فرض بر این است که دان صرفاً خوانندگان خود را به اجتناب از گناه و اتخاذ رفتار خوب تشویق می‌کند. نشان داده می‌شود که دان در واقع با ایجاد یک تئودیسۀ لایبنتیسی در اثر خود یک مشکل جدی الهیاتی را حل می‌کند.

واژه‌های کلیدی: جان دان، لایبنتیس، عبادات، الهیات، تئودیسه

۱. دانشجوی دکتری زبان و ادبیات انگلیسی، گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران
mahdi.ghiasian.sh@gmail.com

۲. استاد زبان و ادبیات انگلیسی، گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)